

MEGHÍVÓ

DR. RÓNA-TAS ANDRÁS (Budapest)

HUNOK ÉS MAGYAROK

Időpont és helyszín : 2010. július 9., péntek, 19.00 óra, Magyar Katolikus Misszió Döpfner Háza, Oberföhringer Str. 40, 81925 München

Rendezők : UIM és KMÉM Pax Romana Müncheneri Csoportja

Házigazda : Boór János tudományfilozófus és újságíró

Az utóbbi hetekben és hónapokban egyre gyakrabban esik szó a hazai közéletben a magyar nép őstörténetéről, sőt radikális átalakításának szükségességéről. Ezen belül az egyik érdekes, sok műkedvelő honfitársunkat izgató kérdés: állítólagos hun eredetünk. Milyen eredményekre jutottak a hazai és a külföldi egyetemeken és kutatóintézetekben művelt szaktudományok? Nyelvész és orientalista tudós előadónk erre a kérdésre válaszol vetített képes előadásában, kiváltképpen eszmetörténeti és filológiai szempontból.

RÓNA-TAS ANDRÁS 1931. december 30-án Budapesten született. 1950-ben az államosított budai ciszterci gimnáziumban érettségizett. 1955-ben a budapesti tudományegyetemen (ELTE) néprajz-orientalisztika szakon szerzett bölcsész diplomát, majd a Belső-ázsiai Intézet munkatársa lett. Részt vett az első magyar mongóliai expedícióban. 1958-ban tibetisztikai tárgyú dolgozattal doktorált. 1960-tól az Országos Széchényi Könyvtár Központi Katalógusánál folytatta munkásságát. 1964-ben védte meg a tibeti és mongol nyelvészetről szóló nyelvtudományi kandidátusi értekezését. 1965-ben a Volga-vidéken a csuvasok és tatárok között gyűjtött nyelvészeti és néprajzi adatokat. 1968-ban került a szegedi tudományegyetemre (JATE), ahol fokozatosan emelkedik a ranglétrán. 1971-ben lett az altaji nyelvrokonsággal kapcsolatos munkájával akadémiai doktor. 1973-ban újra tanulmányútra ment a Volga vidékére. 1974-ben nevezték ki Szegeden egyetemi tanárrá, ahol megindította az első magyarországi altajisztikai képzést. 1984-ben az általa alapított altajisztikai intézet tanszékvezető professzora lett. 1990-ben az akadémiai valamint az egyetemi Magyar Őstörténeti Kutatócsoport vezetőjévé nevezték ki, és az egyetem rektorává választották. 1990-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 1995-ben rendes tagjává vált. 2002 óta professor emeritus. Fontos szerepet vállalt a felsőoktatási intézmények és szakok állami elismerésében, az ún. akkreditációban. Számos állami, egyetemi és tudományos társasági, valamint akadémiai kitüntetésben részesült. Több mint háromszázötven tudományos mű szerzője vagy társszerzője. Főbb, főleg magyar nyelvű, részben ismeretterjesztő könyvei: „Nomádok nyomában” (1961), „A nyelvrokonság. Kalandozások a történeti nyelvtudományban” (1978), „A magyarság korai története” (1995), „A honfoglaló magyar nép. Bevezetés a korai magyar történelem ismeretébe” (1996), „Hungarians and Europe in the Middle Ages (1999) és „Kis magyar őstörténet” (2007).

Kérjük és köszönjük helyszíni önkéntes támogatását!